

Ölü Adam

— muhammet-furkan-sayan · 10 Mayıs 2024

Bir hüzün rüzgarı var üzerimde
Yalnızlık kokan bir ölü adam var
Soğuktan üşümüş on parmak
Ve parmakların birinde adın yazılı yüzük var

Bir ağır yük gibiyim
Ruhum arafta şimdi
Bedenim kalbin ve zihninin oyuncağı
Ben benden kopmuşum
Sen gittiğinden beri
Bir ölü adam gibiyim

Göz pınarlarım kurudu
Senin mezarına nehirler dolusu su taşımaktan
Bir kuytu harabe gibi yıkılmak üzereyim
Sen beni bırakıp gittiğin günden beri

Hayallerimiz birdi hayatlarımızda birdi
Bir ölü adam ne isterdi Tanrıdan
Yaşamaktan başka

Benim yaşamım sendin
Seninle ölmek isterdim
Ruhum ve zihnim katlanamaz bu acıya
Ben seni istedim yalnız
Belki bende ölür gelirim
Bir ölüm yorgunluğu var üzerimde
Sevin sevgilim
Belki de Tanrı acımıştır bana
Belki de geliyorum senin yanına